

כל המשפחה מחוברת סביב הזרף של אבא

מסרים מהדף היומי / פרשת מטות - מסעי תשפ"ג

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילת' באזורך:
052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף נ"ז:

"אזל שדר שטר פרטתא בביתי ואגייר"

הגמרא השבוע מספרת על נכזרין שר צבא בכל, אשר בצדקנות מופלגת נוטל על עצמו את המשימה לנקום את נקמתו של זכריה הנביא. לשם כך הוא עורך טבח מזעזע בגדולי ישראל, בבחורים ובתינוקות, עד שהשיג את מטרתו ודמו של זכריה נח. אלא שאז נתקף בגלי חרטה, הוא קלט מהי חומרתו של רצח אחד, ואילו בידי רבבות רציחות... נמלט על נפשו והתגייר.

קצת מתסכל; לאחר זוועות שכאלו עולה בידו לחזור בתשובה? בליבנו איחלנו לנכזרין סוף מר יותר... אך כדאי הדבר כדי ללמדנו את עוצמתה של התשובה. כל עוד חיים אנו ולאן שלא הירדרנו, עדיין טובים אנו מנכזרין, ואם כן דרך התשובה פתוחה לפנינו.

יהודי מומר נטש את משפחתו הגויית ובא לפני האוהב ישראל מאפטא שיסדר לו דרך תשובה. הרבי שמע את סיפור חייו והחווה לו על מקלו: "מצטער, אך האפשרות שלך לחזור בתשובה דומה לאפשרות שמקל זה יוציא ענפים ופרחים". האיש פנה לאכסנייתו בלב שבור והחל לבכות ולבכות... לקראת ערב נכנס הרבי לחדרו ובידו המקל, כשעליו ענפים ופרחים... הרבי הבין את אשר הורו לו משמים... והורה לקרוא לאיש לסדר לו דרך תשובה.

איך זה קשור אלינו?

איננו נכזרין, גם לא מומרים חלילה, ואם כן יכולים אנו להשתנות, ותשובתנו ללא ספק תתקבל.

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף נ"ו.

"אי מלכא אנא, עד האידנא אמאי לא אתית לגבאי"

רבי יוחנן בן זכאי מצליח לפרוץ אל מחוץ למצור כדי להידיבר עם מפקד הכוחות הרומיים, אספסינוס. בבואו אליו הוא מקדמו בברכת "שלום עליך המלך". אספסינוס מוחה על שכינהו מלך, ומוסיף: "ואם אמנם מלך אני היכן היית עד עכשיו?!". השיחה והמשכה מתוארת בגמרא השבוע.

רבי לוי יצחק מברדיטשוב שימש כחזן בראש השנה. כשהכריז 'המלך' נפל מתעלף. כשהתעורר נשאל לסיבת התעלפותו, ובתשובה הוא ציטט את גמרתו, והסביר: "כשהכרתי 'המלך' והמלכתי עלי את מלכו של עולם, נזכרתי בשאלתו של אותו רשע, ושאלתי אף אני את עצמי: 'אי מלכא אנא, עד האידנא אמאי לא אתית לגבאי?!', אם מכיר אני במלכותו של מלך מלכי המלכים' למה עד כה רחקתי ממנו ורק עכשיו נזכרתי לבוא? מרוב בושה קרסתי תחתיי מתעלף".

איך זה קשור אלינו?

איזה נס שיש לנו עדיין זמן להתכונן! חודשיים ימים לפנינו להתקרב לבורא עולם הרבה לפני הכרזת 'המלך', למען לא נבוש ולא נכלם.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף נ"ה:

"אשרי אדם מפחד תמיד"

ימים אלו הם המתאימים ביותר להעמקה ולהפקת מסרים מסוגיות החורבן. הן זוהי מטרת האבלות.

השבוע בגמרא מצינו שר' יוחנן מעורר על חובת האדם להיזהר שלא תצא תקלה תחת ידו, גם בדברים של מה בכך, שהרי ירושלים חרבה בעקבות טעות קטנה בין 'קמצא' ל'בר-קמצא', הר-המלך בשל תרנגול, וביתר בשביל ציר של עגלה.

האומנם עד כדי כך נדרש מאיתנו?! להיזהר מהטעות הקטנה ביותר, ואף לאפשר לזרים לקחת את חפצינו, תחת איום שאם לא נעשה כך תתרחש עלינו שואה? כנראה שלא תמיד... כנראה שבאותה תקופה המתח עם השלטון הרומאי היה בשיאו ובזמנים שכאלו נדרשה זהירות גם בדברים 'זניחים'.

בשובו מהתפילה התיישב חיים להציץ בעיתון, בעודו מסנן משהו אודות ה'רפורמה' שעדיין תקועה, נכנסה אשתו למטבח, ואז החלה ההתקפה: "עכשיו עיתון?, אני 'נקרעת' לשלוח את הילדים למוסדות, ואינך סבור שזהו גם תפקידך וכו' וכו'" חיים הנדהם לא הבין על מה רעדה הארץ, שה"כ הציץ בעיתון לשניה, אך כנראה שבזמן לחץ שכזה עליו להבין שגם הצצה בעיתון אינה במקומה.

איך זה קשור אלינו?

שימת לב ורגישות - זה מה שנדרש מאיתנו, ולא רק בבית. שים לב למה שעובר על זולתך, לא כל זמן מתאים לבדיחה או אפילו להערה קטנה, האחריות לתוצאות מוטלת עליך.